

Sách Daniel - Số một trăm ba mươi bảy

Làm sáng tỏ ý nghĩa tiên tri của các dấu mốc: Từ năm 1776 đến 2023

Jeff Pippenger

2024-03-15

Thời kỳ đóng ấn của một trăm bốn mươi bốn nghìn, bắt đầu vào ngày 11 tháng 9 năm 2001 và kết thúc với luật Chủ nhật tại Hoa Kỳ, là giai đoạn khi mọi khái niệm đều được ứng nghiệm. Một số trong những khái niệm ấy kéo dài cho đến sự tái lâm của Đấng Christ, nhưng ngay cả những điều xảy ra sau luật Chủ nhật cũng gắn liền với thời kỳ đóng ấn. Việc đóng ấn của một trăm bốn mươi bốn nghìn là nơi giao ước đời đời được ứng nghiệm cách trọn vẹn. Trong giai đoạn ấy, Đấng Christ ghi luật pháp của Ngài trên lòng và trí của dân Ngài đến đời đời. Sự đóng ấn ấy được biểu thị bằng sự kết hiệp giữa thần tính và nhân tính, vốn không phạm tội.

Mối liên hệ mang tính biểu tượng của “hai trăm hai mươi” biểu trưng cho cả sự phục hồi và sự kết hợp giữa thần tính với nhân tính. Hai trăm hai mươi năm kể từ Kinh Thánh King James đến bài trình bày công khai đầu tiên của William Miller vào năm 1831 và việc cuối cùng được đăng trên Vermont Telegraph vào năm 1833, đại diện cho sự kết hợp giữa thần tính với nhân tính. Nó mang dấu ấn của “chân lý”, tức là từ tiếng Hê-bơ-rơ được Nhà Ngôn Ngữ Diệu Kỳ tạo nên bằng cách kết hợp chữ cái thứ nhất, thứ mười ba và chữ cái cuối cùng của bảng chữ cái Hê-bơ-rơ để tạo thành từ “chân lý”. Hai trăm hai mươi năm từ năm 1611 và Kinh Thánh King James, cho đến năm 1831 và việc Miller công bố sứ điệp của mình, phản ánh dấu ấn của Nhà Ngôn Ngữ Diệu Kỳ.

Ở giữa hai mốc thời gian ấy (1611 và 1831), thời kỳ tận cùng vào năm 1798 tượng trưng cho việc mở ấn một sứ điệp từ sách Đa-ni-ên (Kinh Thánh Bản King James), điều tạo ra sự gia tăng hiểu biết dẫn đến án phẩm của Miller vào năm 1831. Thời kỳ tận cùng năm 1798 cũng đánh dấu sự khởi đầu của một quá trình thử thách dẫn đến sự phản nghịch của các trình nữ đại, mà Đa-ni-ên trong chương mười hai xác định là kẻ ác. Do đó, 1798 tượng trưng cho con số mười ba, ở giữa chữ cái thứ nhất và chữ cái cuối cùng, vì mười ba là biểu tượng của sự phản nghịch. 1798 cũng liên hệ với thời kỳ chuẩn bị từ 1776 đến 1798, tức thời kỳ tận cùng.

Như với mối liên kết kéo dài hai trăm hai mươi năm của Miller, năm 1776 cũng được đánh dấu bởi một văn kiện thiêng liêng, Tuyên ngôn Độc lập, và mở ra một giai đoạn kết thúc vào năm 1798 với việc công bố các Đạo luật Người Nước Ngoài và Kích động Nổi loạn. Hai trăm hai mươi năm của mối liên kết biểu tượng giữa thần tính và nhân loại của Miller được liên kết, qua năm 1798, với hai mươi hai năm chuẩn bị kể từ khi Tuyên ngôn Độc lập được công bố cho đến khi các Đạo luật Người Nước Ngoài và Kích động Nổi loạn năm 1798 được công bố. Hai mươi hai là một phần mười của hai trăm hai mươi, hay là phần mười của hai trăm hai mươi; số hai mươi hai, cũng như số hai trăm hai mươi, tượng trưng cho mối liên kết giữa thần tính và nhân loại.

Khoảng thời gian hai trăm hai mươi năm của Miller mang dấu ấn của chân lý, cũng như thời kỳ đóng ấn của một trăm bốn mươi bốn nghìn; và giai đoạn chuẩn bị từ năm 1776 đến 1798 cũng mang cùng dấu ấn ấy, vì mốc giữa là năm 1789, năm đánh dấu việc công bố Hiến pháp được mười

ba thuộc địa phê chuẩn.

Mối liên kết của Miller bắt đầu vào năm 1611 và kết thúc vào năm 1831, có điểm giữa vào năm 1798, được liên kết với giai đoạn hai mươi hai năm từ 1776 đến 1798, với điểm giữa là 1789. Tất cả năm mốc thời gian 1611, 1776, 1789, 1798 và 1831 đều được thể hiện bằng một ấn phẩm. Các mốc thời gian của giai đoạn chuẩn bị chứa đựng phần mười của khoảng thời gian hai mươi hai năm từ 1776 đến 1798, và giai đoạn ấy minh họa thời kỳ đóng ấn của một trăm bốn mươi bốn nghìn, là thời điểm thần tính được kết hợp với nhân loại. Giai đoạn 220 năm của Miller và giai đoạn chuẩn bị 22 năm từ 1776 đến 1798 đều đại diện cho mối liên kết giữa thần tính và nhân loại.

Thời kỳ đóng ấn của một trăm bốn mươi bốn nghìn bắt đầu vào ngày 11 tháng 9 năm 2001 và được đánh dấu bởi Hội giáo của tai họa thứ ba tấn công xứ vinh hiển thuộc linh. Hai mươi hai năm sau, vào ngày 7 tháng 10 năm 2023, Hội giáo của tai họa thứ ba lại tấn công xứ vinh hiển tiêu biểu, theo nghĩa đen. Khi luật Chủ nhật sắp tới, việc đóng ấn của một trăm bốn mươi bốn nghìn sẽ được hoàn tất, và Hội giáo của tai họa thứ ba sẽ lại tấn công Hoa Kỳ.

Thời kỳ đóng ấn bắt đầu bằng một cuộc tấn công của Hội giáo nhằm vào con thú từ đất, và kết thúc bằng một cuộc tấn công của Hội giáo nhằm vào con thú từ đất. Ở giữa, Hội giáo trong tai họa thứ ba đã đánh vào dân tộc Israel, vốn theo Kinh Thánh được tượng trưng là Giu-đa. Giu-đa là đất vinh hiển xưa theo nghĩa đen trong Kinh Thánh, còn Hoa Kỳ là đất vinh hiển thuộc linh thời hiện đại.

Ba đòn tấn công của Hội giáo đều nhằm vào xứ vinh hiển. Đòn thứ nhất và đòn cuối cùng nhằm vào xứ vinh hiển thuộc linh hiện đại, còn đòn ở giữa thì được thực hiện chống lại xứ vinh hiển cổ xưa theo nghĩa đen. Dấu mốc ở giữa là một cuộc tấn công nhằm vào quốc gia Israel hiện đại, và trong sự đóng đinh Đấng Mê-si của họ, Israel theo nghĩa đen đã trở thành một biểu tượng của sự phản nghịch, như được biểu thị bởi chữ cái thứ mười ba của bảng chữ cái Hê-bơ-rơ.

Thời kỳ chuẩn bị từ năm 1776 đến 1798 cũng gắn liền với hai trăm hai mươi năm của phong trào thiên sứ thứ ba, vì khoảng thời gian từ năm 1776, với Tuyên ngôn Độc lập, đến năm 1996, khi tạp chí The Time of the End được xuất bản, là hai trăm hai mươi năm. Ở giữa lịch sử đó là thời kỳ cuối cùng vào năm 1989, đánh dấu cuộc phản loạn của những trinh nữ ngu dại, gian ác. Vì vậy, 1611, 1776, 1789, 1798, 1831, 1989, 1996, 2001, 2023 và luật ngày Chủ nhật sắp tới đều là những cột mốc gắn liền với lẽ thật rằng thần tính kết hợp với nhân tính không phạm tội. Mười cột mốc, trong đó có hai cột mốc được lặp lại hai lần.

Mười là con số biểu thị cho một sự thử nghiệm, và khi cộng thêm hai năm lặp lại là 1776 và 1798, bạn có tổng cộng mười hai cột mốc, tượng trưng cho một trăm bốn mươi bốn nghìn. Các cột mốc đều nói về tiến trình thử nghiệm của một trăm bốn mươi bốn nghìn, diễn ra từ ngày 11 tháng 9 năm 2001 cho đến đạo luật Chủ nhật sắp đến, tại đó Đấng Christ hoàn thành công việc của thiên sứ thứ ba bằng cách kết hợp thần tính của Ngài với nhân tính của một trăm bốn mươi bốn nghìn, là những người, trong suốt phần còn lại của cõi đời đời, không phạm tội. Dĩ nhiên, thực tế này chỉ có thể được thấy bởi những ai, như Ê-sai nói, lựa chọn “thấy bằng mắt mình, nghe bằng tai mình, hiểu bằng lòng mình, rồi trở lại và được chữa lành.”

Vào ngày 22 tháng 10 năm 1844, thiên sứ thứ ba xuất hiện khi Đấng Christ bắt ngờ vào đền thờ của Ngài để hoàn tất việc đóng ấn cho một trăm bốn mươi bốn ngàn người. Một nhóm người theo phái Miller sau đó đã theo Đấng Christ vào Nơi Chí Thánh, mặc dù về sau họ thôi không theo ánh sáng tiến tới của thiên sứ thứ ba và lặp lại sự phản loạn tại Ca-đê lần thứ nhất, và bị chỉ định phải lang thang trong đồng vắng của La-ô-đi-xê cho đến khi tất cả đều chết.

Khi Đấng Christ đột ngột bước vào Nơi Chí Thánh, sự kết hợp giữa thần tính và nhân tính biểu thị cho công việc Ngài đã sẵn sàng thực hiện, và công việc ấy được tượng trưng bởi Nhà Ngôn Ngữ Kỳ Diệu cùng với hai nhân chứng. Những nhân chứng ấy là Ha-ba-cúc và Giăng. Trong chương HAI, câu HAI MƯƠI của cả hai sách, ngày 22 tháng 10 năm 1844 được xác định. Một người nhấn mạnh công việc chuộc tội (at-one-ment) bắt đầu vào ngày ấy, và người kia xác định một đền thờ sẽ được thanh tẩy.

Đền thờ mà Ngài đột ngột đến được tượng trưng bởi đền thờ đã bị các quyền lực của the daily (ngoại giáo) và của sự gớm ghiếc gây hoang tàn (chủ nghĩa giáo hoàng) giày xéo. Đền thờ cũng tượng trưng cho Đấng Christ, là đền thờ đã bị phá hủy rồi được dựng lại trong ba ngày. Nó cũng tượng trưng cho đền thờ của những người Millerite, được dựng nên trong bốn mươi sáu năm từ 1798 đến 1844. Nó cũng tượng trưng cho đền thờ của con người, được cấu thành bởi bốn mươi sáu nhiệm sắc thể, vốn xác định và chi phối cấu trúc di truyền của thân thể con người. Không phải là ngẫu nhiên mà mọi tế bào trong cơ thể người đều được thay thế hoàn toàn mỗi hai nghìn năm trăm hai mươi ngày.

Trong tất cả những minh họa thiêng liêng về đền thờ này, vốn diễn tả công việc của Chúa Kitô kết hợp thần tính với nhân tính, thần tính luôn đi trước nhân tính. 1611 đi trước 1831. 1776 đi trước 1798. 1776 đi trước 1996. 2001 đi trước 2023. Những người theo Miller đã theo Chúa Kitô vào Nơi Chí Thánh. Ban đầu, Đức Chúa Trời tạo dựng con người.

Giờ đây chúng ta sẽ trở lại với việc xem xét ba cột mốc 1776, 1789 và 1798, những cột mốc đại diện cho giai đoạn chuẩn bị, vốn tiêu biểu cho thời kỳ đóng ấn. Giai đoạn thứ nhất được đại diện bởi năm 1776, Tuyên ngôn Độc lập và thời kỳ của hai Đại hội Lục địa; và giai đoạn thứ hai được đại diện bởi năm 1789, Hiến pháp và thời kỳ của Các Điều khoản Liên minh cho đến năm 1798.

Bí mật về hình tượng các con thú, tức lẽ thật rằng đầu thứ tám thuộc về bảy đầu, được xác định trong cả hai thời kỳ. Nó cũng được xác định ở dấu mốc thứ ba của lịch sử ấy, nhưng dấu mốc đó nói đến cái thứ tám, vốn thuộc về bảy, như được ứng nghiệm bởi giáo hoàng quyền. Hai thời kỳ đầu biểu thị sự ứng nghiệm của việc cái thứ tám thuộc về bảy trong phạm vi Hoa Kỳ.

Hoa Kỳ gồm hai sừng; một sừng gắn với người nam và sừng kia gắn với người nữ. Người nam là quyền lực chính trị; đó là sừng Cộng hòa. Người nữ là quyền lực tôn giáo; đó là sừng Tin Lành. Vì vậy, giai đoạn gắn với năm 1776 và Tuyên ngôn Độc lập đại diện cho sừng Tin Lành, bởi lẽ thần tính luôn đi trước nhân tính. Giai đoạn gắn với năm 1789 và Hiến pháp đại diện cho sừng Cộng hòa.

Năm 2020, cả hai chiếc sừng đều bị tiêu diệt bởi các thế lực rùng rồ vô thần hiện đại thuộc về Satan. Chiếc sừng Tin Lành chân chính đã bị tiêu diệt vào ngày 18 tháng 7 năm 2020, và chiếc sừng Cộng

hòa sau đó bị tiêu diệt vào ngày 3 tháng 11 năm 2020. Năm 2023, hai nhân chứng đã đứng dậy, và thế giới, vốn đã hân hoan trước xác chết của họ, bắt đầu sợ hãi.

Vào năm 2023, công việc cuối cùng của việc đóng ấn một trăm bốn mươi bốn nghìn đã bắt đầu trong thế hệ cuối cùng của lịch sử Trái Đất. Thần tính nay đang được kết hợp với nhân tính cho cõi vĩnh hằng, khi những người trung tín trong những ngày sau rốt tái tạo cho đời đời hình ảnh của Đấng Christ.

Năm 2023, công cuộc cuối cùng nhằm kết hợp Giáo hội bội đạo với Nhà nước bội đạo trong nước của con thú từ đất đã bắt đầu. Cơ cấu quyền lực do chế độ giáo hoàng đại diện, gồm một Giáo hội bội đạo cai trị một Nhà nước bội đạo, khi ấy đang được thiết lập, qua đó tái hiện hình tượng của con thú.

Thử thách lớn đối với những người đã được kêu gọi là thử thách nhận thấy sự hình thành của ảnh tượng con thú, như được biểu trưng bởi "những tiếng, những tia chớp, những tiếng sấm" và "trận động đất" sắp đến. Thời kỳ đóng ấn là giai đoạn trong đó mọi khái tượng đạt đến sự ứng nghiệm trọn vẹn. Trong thời kỳ chuẩn bị từ năm 1776 đến 1798, vốn tiêu biểu cho thời kỳ đóng ấn, có những bánh xe ở trong bánh xe, là một phần của khái tượng mà Ê-xê-chi-ên đã thấy khi ông nhìn vào Núi Chí Thánh, trong thời kỳ đóng ấn của một trăm bốn mươi bốn nghìn. Những bánh xe ấy, Bà White xác định là "sự đan xen phức tạp của các biên cố loài người." Thời kỳ chuẩn bị từ 1776 đến 1798 bao hàm một số những "sự đan xen phức tạp của các biên cố loài người" ấy, đáng được lưu ý.

Một điều gắn liền với chân lý rằng nước Pháp thời Cách mạng là hình mẫu tiêu biểu cho Hoa Kỳ. Cả hai quốc gia đều đưa chế độ giáo hoàng lên ngai vàng của thế gian, và cả hai rồi cũng kéo nó xuống. Cả hai quốc gia đều dốc sức mạnh quân sự và kinh tế để hoàn thành công việc đó. Cả hai quốc gia đều đột ngột bãi bỏ tôn giáo do nhà nước thiết lập để trở thành Công giáo. Cả hai quốc gia đều chịu một "trận động đất" lật đổ các chính quyền đã được thiết lập của họ. Lịch sử của cả hai quốc gia gắn liền với năm 1789, vì năm 1789 Cách mạng Pháp bắt đầu và Hiến pháp Hoa Kỳ có hiệu lực.

Cách mạng Pháp kéo dài mười năm. Napoléon Bonaparte đã lên nắm quyền trong những giai đoạn cuối của Cách mạng Pháp. Ông trở thành một lãnh đạo quân sự nổi bật và đóng vai trò then chốt trong chính quyền Pháp sau cuộc đảo chính thành công của mình vào ngày 9 tháng 11 năm 1799, dẫn đến việc ông trở thành Đệ nhất Tổng tài của Cộng hòa Pháp.

Trong giai đoạn thứ hai của thời kỳ chuẩn bị từ năm 1776 đến 1798, người được xem là người thứ tám (không tính theo trình tự), cũng thuộc về bảy người kia, là John Hancock. Ông là một trong tám vị chủ tịch trong giai đoạn thứ hai, được tượng trưng bởi năm 1789 (năm của Cách mạng Pháp). Ông là người duy nhất trong số tám vị chủ tịch ấy cũng đã giữ chức chủ tịch trong giai đoạn thứ nhất, được tượng trưng bởi năm 1776. Theo nghĩa mang tính tiên tri này, ông là người thứ tám, nhưng cũng thuộc về bảy người kia.

Ông là dấu ấn của thời kỳ con người, vì thời kỳ đầu tiên đại diện cho điều thiêng liêng, và do đó ông là dấu ấn kết nối cả hai thời kỳ lại với nhau (thiên liêng và con người). Chữ ký của ông là chữ

ký nổi tiếng nhất trong lịch sử nhân loại, và nó hàm chứa nhiều hơn cả nét chữ tuyệt vời của ông.

Chữ ký của John Hancock trên Tuyên ngôn Độc lập là chữ ký nổi tiếng nhất trong lịch sử. Chữ ký lớn và bay bướm của ông đã trở thành biểu tượng, tượng trưng cho nền độc lập của nước Mỹ và tinh thần thách thức của các thuộc địa Mỹ đối với sự cai trị của Anh. Hancock, người là Chủ tịch Quốc hội Lục địa vào thời điểm Tuyên ngôn được ký năm 1776, được cho là đã ký tên thật to để bảo đảm Vua George III có thể đọc được mà không cần đeo kính, như một biểu trưng cho sự táo bạo và quyết tâm của ông đối với sự nghiệp giành độc lập.

Hancock là một trong tám vị chủ tịch thuộc giai đoạn được biểu thị bởi năm 1789, nhưng ông lại là một trong bảy người đàn ông từng là chủ tịch trong giai đoạn được biểu thị bởi năm 1776. Ông là chủ tịch khi Bản Tuyên ngôn Độc lập được ký. Hancock nối kết hai giai đoạn ấy bằng chữ ký con người của mình, và ông hiện diện trong cả lịch sử thứ nhất lẫn lịch sử thứ hai. Lịch sử thứ nhất đại diện cho điều thiêng liêng và lịch sử thứ hai đại diện cho con người, và chữ ký gắn kết hai lịch sử ấy với nhau là chữ ký của nhà ngôn ngữ học kỳ diệu, người đã sử dụng một công cụ con người để kết hợp giai đoạn thiêng liêng được biểu thị bởi năm 1776 với giai đoạn nhân loại được biểu thị bởi năm 1789.

Trong lịch sử thế giới chỉ có một chữ ký khác có thể sánh với chữ ký của Hancock về mức độ nhận diện, và đó cũng là một chữ ký gắn liền với năm 1789 và Cách mạng Pháp. Chữ ký này mang cùng kiểu táo bạo mà Hancock muốn truyền tải, và nó xuất hiện trong lịch sử nước Pháp.

Xét về mức độ được công nhận trên toàn cầu và ý nghĩa biểu tượng, chữ ký của Napoleon Bonaparte có vị thế sánh ngang với chữ ký của John Hancock, dù trong một bối cảnh lịch sử và văn hóa khác. Napoleon, một nhà lãnh đạo quân sự và chính trị nổi bật của Pháp, đã để lại dấu ấn đáng kể trong lịch sử châu Âu và thế giới, đặc biệt trong thời kỳ các cuộc Chiến tranh Napoleon. Chữ ký của ông, thường được nhận diện bởi phong cách đậm nét và khác biệt, đã trở thành biểu tượng cho tầm ảnh hưởng mạnh mẽ của ông và những biến đổi sâu rộng mà ông mang đến cho châu Âu, bao gồm cả các cải cách pháp luật được gọi là Bộ luật Napoleon.

Giống như chữ ký của Hancock, vốn tượng trưng cho sự thách thức đối với sự cai trị của Anh và mưu cầu độc lập của nước Mỹ, chữ ký của Napoleon thể hiện một kiểu táo bạo và tham vọng khác — việc tái định hình các ranh giới chính trị châu Âu và thúc đẩy các lý tưởng cách mạng Pháp. Cả hai chữ ký đều là biểu tượng cho vai trò của các nhân vật lịch sử tương ứng trong việc định hình vận mệnh quốc gia của họ và những tác động rộng lớn hơn từ hành động của họ đối với lịch sử thế giới.

Khi Ê-xê-chi-ên thấy những bánh xe ở trong bánh xe, tượng trưng cho sự đan xen phức tạp của các biến cố nhân loại trong suốt lịch sử thời kỳ đóng ấn của một trăm bốn mươi bốn nghìn, thì một trong những bánh xe ấy đã được biểu trưng bằng một bánh xe vào năm 1789, khi Hiến pháp Hoa Kỳ, con thú có một sừng Cộng hòa và một sừng Tin Lành, giao nhau với nước Pháp, con thú có sừng của Ai Cập và sừng của Sô-đôm.

Từ năm 1789 đến năm 1799, nước Pháp bị chấn động bởi một 'trận động đất' khởi nguồn từ con thú của chủ nghĩa vô thần đi lên từ vực không đáy. Trong thời kỳ niêm ấn của một trăm bốn mươi bốn

ngành, năm 1789 tượng trưng cho giai đoạn bắt đầu vào ngày 18 tháng 7 năm 2020, khi con thú của chủ nghĩa vô thần lật đổ và sát hại sừng của Tin Lành chân chính, và rồi vào ngày 3 tháng 11 năm 2020 con thú của chủ nghĩa vô thần cũng lật đổ và sát hại sừng của chủ nghĩa cộng hòa. Bánh xe của năm 1789 tượng trưng cho bánh xe của năm 2020, được thể hiện qua ngày 18 tháng 7 (thần tính) và ngày 3 tháng 11 năm 2020 (nhân tính).

Dấu ấn của Đức Chúa Trời, khi được nhân loại thể hiện, được tìm thấy trong hai chữ ký nổi tiếng nhất thế giới, cả hai đều gắn với năm 1789 và đều đại diện cho các quyền lực đưa lên và hạ bệ chức giáo hoàng khỏi ngai thống trị trên thế gian. Năm 1789, với tư cách là cột mốc ở giữa trong ba cột mốc đại diện cho dấu ấn chân lý của Đức Chúa Trời, mang dấu ấn của “mười ba” thuộc địa và sự “nổi loạn” của Cách mạng Pháp.

Từ 1789 đến 1799 đại diện cho lịch sử của Cách mạng Pháp, và số mười tượng trưng cho một sự thử thách. 1789 là chữ cái đầu tiên của “sự thật”, và 1799 tượng trưng cho chữ cái cuối cùng của thời kỳ ở Pháp. Giai đoạn giữa được đánh dấu bởi việc hành quyết vua Pháp vào năm 1793, khi các công dân nổi dậy chống lại sự cai trị vương quyền ngạo mạn của ông.

Tin Lành về hòa bình mà nước Pháp đã khước từ ắt sẽ bị nhỏ tận gốc, và hậu quả sẽ thật khủng khiếp. Vào ngày 21 tháng 1 năm 1793, hai trăm năm mươi tám năm kể từ chính ngày mà nước Pháp đã hoàn toàn dấn thân vào cuộc bách hại các nhà Cải chánh, một đoàn rước khác, với một mục đích hoàn toàn khác, đã đi qua các đường phố Paris. Cuộc Đại Tranh Chiến, 230.

1789 đánh dấu cuộc nổi dậy của chữ cái thứ mười ba đối với con thú hai sừng của Hợp chúng quốc Hoa Kỳ, và chữ cái đầu tiên đối với con thú hai sừng của Pháp. Chữ cái ở giữa của Pháp là 1793, khi vua Pháp bị chặt đầu, và Napoleon đại diện cho chữ cái cuối cùng khi ông giành quyền kiểm soát chính quyền vào năm 1799. Dấu ấn của "sự thật" trong lịch sử về sự lật đổ của nước Pháp, được biểu thị bởi 1789, 1793 và 1799, là một bánh xe tiên tri được gắn kết với bánh xe tiên tri của 1776, 1789 và 1798.

Cả hai lịch sử đều chứa đựng hai chữ ký nổi tiếng nhất trong lịch sử nhân loại, qua đó liên kết chữ ký thiêng liêng của "chân lý" với hai chữ ký của con người. Cả hai bánh xe đều gắn với chữ cái thứ mười ba trong thời kỳ đóng ấn của một trăm bốn mươi bốn nghìn, tức giai đoạn từ việc hai nhân chứng bị giết vào năm 2020 cho đến khi họ đứng dậy vào năm 2023, được đánh dấu bởi ngày 7 tháng 10 năm 2023.

Chúng tôi sẽ tiếp tục nghiên cứu của mình trong bài viết tiếp theo.